

"VOORWAARTS! ...
en niet vergeten ...
de SOLIDARITEIT!..."

Ondanks de beestachtige terreur en vervolgingen van de in doodsangst waanzinnig geworden Nazi-horden, zetten we onze revolutionaire strijd voort tegen de fascistische en kapitalistische overweldigers. Deze strijd eiste helaas zware offers van de moedigen en dapperen der arbeidersklasse, van hen die strijden en lijden voor het ideaal van de communistische gemeenschap. Ondanks honger en terreur gaan we v o o r u i t , en zullen de beulen niet vergeten, maar ... vergeet gij, vrienden en lezers van "SPARTACUS" Actuele Berichten, dan ook niet uw plicht tot

S O L I D A R I T E I T .

Steunt ons solidariteitsfonds !!!

Mobilisatie der Narren.

In de totale oorlog heeft Goebbels ook de narren gemobiliseerd. Sinds het met Max Blokzijl niet meer ging (zelfs wijlen Had-je-me-maar werd ernstiger genomen dan hij), verscheen er een fascistische jongeman op de journalistieke vlakte, een zekere Piet Dekker die bij hoog en laag zwerend dat hij geen N.S.B.-or is, een vast hoekje kreeg in "Het Nieuws van don Dag" en daar onder de naam Uilenspiegel bescheidentjes om zich heen mocht blaffen. Natuurlijk met permissie en onder controle van de fascistische hoofdredactie, van de "Beauftragte" voor Amsterdam, van de S.D., van de Pressedirectionleiter Grosschnauz, of hoe die anders mag heten, en van de verdere Ehrenmänner, die hier in de laatste vijf jaar de lucratieve bezigheid hebben van te proberen ons de hersens de vergiftigen, de keel dicht te knijpen en de zakken te rollen.

Het is al een oud kunstje van de kapitalistische pers, om de mensen zand in de ogen te strooien, door af en toe zelf met scherpe kritiek of onthullingen te komen over bijzonder rotte dingen in hun door en door corrupte wereldje. De een of andere, meestal een tikje grappasserige inktkoelie, kreeg dan opdracht en gelegenheid om met wat meer vrijheid dan zijn collega's, tegen de bazen van zijn baas en hun in de gaten gelopen smerlapperijtjes, een beetje te blaffen en verontwaardigd te grommen. Met mate, natuurlijk. Deed hij het te hard of te veel of op een ongelegen tijd, dan volgde er een ruk aan zijn halsbandje, de blaffende puk werd naar binnen gesleept en kroeg van

zijn hoofdredactie de schoppen door, die deze zelf even daarvoor van een kwaad geworden goldmagnaat had moeten incasseren.

Het spreekt vanzelf, dat de Nazi-propaganda zo 'n mooi bedonder-kunstje als dat van het aan de leiband zittende, blaffende hondje, ook zou gebruiken. Maar wie mag daar op het idee gekomen zijn, dat beestje "Uilenspiegel" te noemen? Uilenspiegel, die de as van Klaus op het hart droeg, de figuur van den man uit het lijdende en bloedig vervolgd volk, dat zich tóch verzette tegen de bezetter van toen, tegen de aanbengers en medeprofitours van "de Koning die orfde"?

Voor de stommelingen die zich door dergelijke kunstjes laten inpakken, was elke andere naam ook goed genoeg geweest. Voor wie enig begrip heeft van wat de echte Uilenspiegel altijd waar betekent in de strijd tussen onderdrukten en onderdrukkers, voor die helpt de mooiste naam op je halsbandje je niet, menoor Piet Dekker. Er is een bar slecht seizoen op komst voor de keffertjes van sommige hoge heren!

-o-o-o-

Rusland - Turkije.

Nadat de samenstelling van dit nummer van onze "Actuele Berichten" reeds voltooid was, bereikte ons het bericht, dat Rusland het verdrag van vriendschap en wederzijds bijstand met Turkije heeft opgezogd.

We hebben tijdens de laatste maanden herhaaldelijk erop gewezen, dat in de verhouding tussen Turkije en de Westerse bondgenoten enerzijds, en Turkije en Rusland anderzijds, reeds nu de voorbereidingen van de derde wereldoorlog tot uitdrukking komen. Zo hebben we niet gearzeld, de oorlogsverklaring van Turkije aan Duitsland als in werkelijkheid aan het adres van Rusland gericht te kenschetsen.

In ons politiek weekoverzicht van de volgende week zullen we op dit onderwerp nog uitvoeriger terugkomen.

-o-o-o-

Op 15 Maart verscheen

"SPARTACUS" - Maandschrift.

Inhoud:

Beschouwingen over de situatie:

- I. Kapitaal en Geld.
  - II. De arbeidersklasse en de geconcentreerde maatschappij.
- Strijdwijze, organisatie-vorm en socialistisch maatschappij-beeld.
Rassenpolitiek en rassenkunde.

SPARTACUS

Uitgeverij van de Communisten "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLEN LEVEN, VERENIGT U!

ACTUELE
BERICHTEN

31 Maart 1945.

POLITIEK OVERZICHT.

De Franse Regeringverklaring van Turkije van 15 Maart 1945. Het wij in een vorig nummer een feitelijkke Regeringverklaring aan Adiant.

De brave burger en, wiens herin te denken is waar "de Regering" is verlagen van "de Regering", "de Amerikanen" en "de Engelsen" (en de Brigades "Irene" natuurlijk) praat wel van het versterken van de Regering en het begin van een nieuwe tijd, maar eigenlijk verwacht hij aan het einde van de tweede wereldoorlog het herstel van de oude gelogenheden tot zaken doen en tint zaken. In de hoge heren, die in Yalta en Straks in San Francisco de wereld verdelgen en het door radie en pers van idioot verzon, helpen het niet graag uit de draai.

Maar een angstige dreig is het niet! Niet alleen was Stalin's pers in Rusland en elders werkvaardig keel in haar begroting van de Turkse, Egyptische en Arabische wapenbroeders. Maar na een paar weken volgde de bezegging der Rusland van het Rusland-Turkse vriendschapsverdrag. De Engelse regering verklaart, hiervan niet van tevoren te de hoogte gesteld te zijn. Natuurlijk niet want het is een slag, direct tegen Engeland gericht.

Van de overkant van de Atlantische Oceaan kant dezer dagen een verdwender van het olie-kapitaal de wereld berichten, dat men zich daar ongerust maakt over het verlies van de heerschappij over olie-gebied der Verenigde Staten, wanneer de grote wereldolie-olies zich ogerust maken, dan laten zij de tien geboden en alle Engelijke Atlantische Charters aan hun laars, dan veranderen de slagscheppen van keers, de marine- en luchtsteunpunten hebben grote alarm, de wapenindustrie werkt het drie vloegen en haar aandelen gaan de hoogte.

Rosenski, dat is olie, en Voor-Azië, dat is ook olie, en Turkije is een grensdelstelling tegen het olie-reducerende en olie-gebieden bezottende Rusland. Turkije is tenslotte de Kardanellen-linie van het Engelse en Amerikaanse kapitaal, die Rusland in het zuiden de weg verspert naar de wereldzeeën.

De Engelse arbeiders, die Mr. Attlee, de leider der Engelse Labour Party, toejuicht als hij het heeft over de komende vrede - en de Russische arbeider, die in Moskou Churchill, Stalin en Roosevelt

heeft toegejuicht, ze zullen elkaar verschieven nog eens, wie want binnen een korte tijd, ontvoeten van de Zwanen Zee of bij de Perzische Riegebieden. En ze zullen in één gruwelijke jaer onderwinden, dat er in Moskou, in Yalta, in San Francisco, niet gesproken is over vrede door de Big Three, vrede die de oorlog zou uithangen, maar dat daar de tegenstanders bleven waren, die reeds nu de gepantsterde wuisten en tafel doden noerkoken en zich goede posities te verschaffen voor de volgende, de derde wereldoorlog.

Wat de tweede, de derde wereldoorlog. Tijdens deze oorlog reeds de voorbereiding van de volgende. De stille diplomatieke, de financiële, de diplomatische, de politieke voorbereiding, en soms, zoals nu het Turkije, de vriendschapsbrouk, die de onschuld laat zien, waar ze straks aan toe is.

Er wordt wel eens gevraagd, als Goebbels weer zijn wekelijks ratsvast vertrouwen in de voorzichtigheid en in de laatste overwinning publiceert. Zou hij nu nog denken, dat hij een kans heeft? Of niet geeft hij het niet op? In plaats van de oorlog nadeloos te verlengen?

Hier ziet men het antwoord. Goebbels en von Ribbentrop weten precies welke diepe schouren er door het schijnbaar hechte front van hun tegenstanders lopen. Zij weten, dat het dralen en uitstellen van de grote Engels-Amerikaanse aanval in het Westen een reden had. Duitsland uitgeschakeld, dat betekende, dat Rusland de handen vrij kreeg, terwijl Amerika en Engeland in een zware oorlog met Japan nog geruime tijd de handen gebonden zouden zijn. Dus hadden Churchill en Roosevelt hier, in het Westen geen haast.

Zoveel te haast heeft Stalin. Als Duitsland verslagen werd vóórdat Japan gekraakt is, dan heeft Rusland de handen vrij, dan leggen de geweldige Russische legers niet alleen hun gewicht in de schaal bij de buitverdeling in Europa, maar dan kan er in de nachtsverhoudingen in Oost-Azië nog van alles gebeuren. Tenminste kan men daarmee dreigen.

Dat is de kans, die Goebbels en von Ribbentrop hopen te zien. Dat is hun wanhopige hoop: dat het front der geallieerden zal kapotbreken, nog vóór zijzelf aan

de galg bengelen.

Vandaar de Goebbelse weklachten over het dappere Duitsland, dat bij het keren van de bolsjervistische oermars, door Amerika-Engeland in de rug wordt aangevallen. Vandaar zijn zeer radio geuite bezorgdheid, dat Amerika en Engeland de bolsjervistische vloedgolf niet kunnen tegenhouden, als Duitsland is uitgeschakeld. Vandaar de zending van r. Von Hesse naar Stockholm met het feitelijke aanbod, om de Russische legers te keren met behulp en in dienst van Engeland-Amerika.

Het antwoord van de Amerikaanse en Engelse regeringen heeft de Goebbelse hoop, de bodem ingeslagen. Ten eerste denken zij het zelf wel te kunnen klaren met de Russische tegenstander van morgen. Ten tweede zouden zij, na alle anti-nazi-propaganda, door hun eigen bevolkingen in stukken worden gescheurd, als die zich zo grof bedrogen zagen door een eenheidsfront Churchill-Hitler. En de Russische successen van de laatste maanden dwongen de Amerikanen en Engelsen, van hun kant hun sterke legers in beweging te zetten.

Het antwoord op de Goebbelse vredesaanvraag is: Het forceren van de Rijn-linie de stoot naar het Ruhrgebied en naar Midden-Duitsland. Het Duitse nazi-dom loopt op zijn laatste benen.

Maar is het niet merkwaardig, hoe de aanwezigheid van olie in de Roemeense en

Voor-Aziatische bodem, mee-beslist over het tijdstip van onze "bevrijding" hier? En hoe de vriendschap, of vijandschap van de regeringen van Stalin en Inonu en de politieke spanning in het Nabije Oosten, mee-beslist over de vraag, hoe lang wij hier nog honger moeten lijden en kans hebben, door de S.D. overhoop geschoten te worden?

Merkwaardig, dat is: waard, om op te merken.

En de invloed van die feiten gaat verder. Zij werken mee in het proces, dat men het wereldgebeuren noemt. D.w.z.: Wat daar tussen de hoge heersers, de vertegenwoordigers van de heersende klassen wordt uitgebroed, wordt bedreigd, wordt heen en weer geschoven, het beslist erover, of aan de Rijn duizenden proletariërs verrekken of aan de Oeder tienduizenden proletariërs worden vermoord.

Het beslist erover of in de volgende, de derde wereldoorlog, de Russische en de Engelse, de Poolse en de Amerikaanse, de Hollandse en de Turkse arbeiders tegenover elkaar of naast elkaar, als bondgenoten of als moordende tegenstanders - maar altijd als vechtslaven van de heersers - hun leven en de wereld tot een hel zullen maken.

Wat wil je eraan doen? **Wat W I L je e r a a n d o e n !!**

-o-o-o-o-

VREDE IN HET ZUIDEN ?

De schaarse berichten die we hier over de toestand in de Zuidelijke provincies krijgen, spreken van een staking aan de mijn Laura, waar de militaire autoriteiten ingegrepen hebben. Verder van een algemeen stakingsverbod voor de arbeiders, van de afkondiging van de verplichte arbeidsdienst en van straat-razzia's, om de jongens, die voor deze arbeidsdienst onderduiken, op te pakken. Ook lazen wij iets van de instelling van een verordenende commissie, bestaande uit vertegenwoordigers der directies, der arbeiders en der militaire autoriteiten, om de ongestoorde gang der productie te verzekeren.

We weten natuurlijk niet, in hoever deze berichten precies en juist zijn. Maar waar zoveel rook is, moet heel wat vuur zijn. Bijna vanaf het begin van de "bevrijding" hoorden we, meestal door de S.D., dat er in Limburg "wilde" stakingen uitbraken en dat de spanning en de botsingen tussen de bezittende klasse en de arbeiders in het Zuiden snel groeiden.

Het is voor ons, arbeiders van het grootste belang, dat we ons nu al goed rekenschap geven van wat daar gebeurt. Want ook wij komen in dergelijke verhoudingen

te staan en alle lieve praatjes van oude fouten afleren en beginnen met een nieuw begin, mogen voor ons het beslissende feit niet verdoezelen, wat de "bevrijding" in de mond der terugkomende oude heersers betekent. Namelijk dat wij moeten werken en zij profiteren, dat wij moeten gehoorzamen en zij bevelen, dat wij moeten zwijgen en zij spreken, dat wij de machteloze knechten blijven en zij de machtige bazen zijn.

Wat betekent het uitbreken van "wilde" stakingen? Dat is geen gevolg van "opruiming", zoals fascistische en "democratische" kapitalisten zo graag beweren, maar het is, zoals ieder arbeider weet, een gevolg van de nood waarin de arbeiders verkeren en doordat elke andere weg (van vaktbond of beroep, of de autoriteiten) niets helpt.

Wat betekent het stakingsverbod? Het betekent, dat de arbeiders verboden wordt om het uitbuitingsrecht der bezitters te bestrijden. Het betekent, dat de openbare macht niet de vaderlijk zorgende staatsmacht is, die boven de klassen troont en het zuivere recht handhaaft, zoals de afgare kapitalistische rotten en de half-

gare kwebbelaars over klassenvrede beweren, maar dat het is het gewelds-instituut der heersende klasse, dat dient om het kapitalistische uitbuitingsproces zo ongestoord mogelijk te doen voortgaan.

Wat betekenen arbeidsdienst en straat-razzia's of jonge arbeiders? We hebben de laatste jaren hier geleerd, dat dit typisch fascistische methoden zijn om het werkvee van het kapitaal, dat zich niet gewillig naar de bevelen van de heersers schikt, en dat door de hongerzweer alléén niet is klein te krijgen, met geweld in gemilitariseerde uitbuitingsverhoudingen te dwingen. Het fascisme van het éne kapitaal gaat onder, het Nieuw-Fascisme van het andere, het overwinnende kapitaal begint. En goed ook !

En wat betekent die commissie uit directies, arbeiders-vertegenwoordigers, en hoge officieren? Wij hebben er ook niets verder van gehoord, dan wat we hierboven schreven, en we willen graag eerst precies de dingen weten, vóór we een oordeel uitspreken. Maar: de nood zo groot, dat de arbeiders overgaan tot "wilde" stakingen, de autoriteiten verbieden niet de uitbuiting maar wel het staken daartegen, gedwongen arbeidsdienst, straat-razzia's. En daar bovenop plakken de heren zo'n commissie uit directies, arbeiders-vertegenwoordigers en officieren. Wat is

-o-o-o-o-o-

GIJ ZULT NIET....

Na de donkere maanden, waarin honger, kou en duisternis als evenveel klauwen om onze keelen greep, en de massa van mensen vertwijfeld wachte - is eindelijk de beweging gekomen in de verstarde fronten. De Amerikaanse en Engelse legers over de Rijn ! Duitse linies doorbroken ! Steden met eeuwenoude muren vallen onder de mokerslagen van de machtige geallieerde legers. Het front beweegt sneller dan de berichten-dienst; de gearukte berichten, die wij krijgen zijn meestal achter bij de gebeurtenissen.

Na ruim vijf jaar oorlog ! Nadat honderdduizenden jonge mannen gevallen zijn, of verminkt of blind verder het leven door moeten, vechten nog de Duitse soldaten, als ze geen kans krijgen zich over te geven. De wanhoopige schurkenclique, die in Duitsland de tougels houdt, zal niet aan overgave denken. Zij, noch hun rotgenoten mogen ophouden de honderdduizenden monnen om het leven te brengen - deze vormen de offers voor het behoud van hun eigen moordenaarsbestaan. Iedere dag, dat de oorlog langer duurt, betekent voor hen een dag langer leven en heersen. In dienst hiervan hebben ze een terreurappa-

dat voor een commissie? Wat zijn dat voor "arbeiders-vertegenwoordigers"? We zullen er nog wel meer van horen. En zeggen ook .

We hoorden wel eens, in de afgelopen jaren, pessimistische klanken van kameraden. Ze zeiden: Als ze straks de Nazi's weer kwijt zijn, dan denken de arbeiders aan strijd helemaal niet meer. Ze laten zich tevreden stellen met een volle maag, een paar Engelse sigaretten, en een paar "mooie" vergaderingen.

De gebeurtenissen in Zuid-Nederland, zoals trouwens overal in België, Frankrijk en Italië bewijzen dat dit onjuiste verwachtingen zijn.

Niet dat de arbeiders niet van een volle maag, Engelse sigaretten en "mooie" vergaderingen houden. De meesten snakken ernaar. Maar ze krijgen daar niet veel van. En er wordt de arbeiders niet gevraagd, of ze strijden willen. Het kapitaal begint zelf, telkens weer, overal en op alle gebieden, de aanval tegen de arbeiders. Het kapitaal is in deze tijd de macht, die noodgedwongen en haars ondanks, de arbeiders dwingt zich op verzet te bezinnen, zich tot verzet te verenigen. Het kapitaal, dat met de mond de klassenvrede breekt, maakt door haar daden de klassenstrijd der arbeiders absoluut noodzakelijk.

-o-o-o-o-o-

raat opgebouwd, dat zijns gelijke op de wereld niet heeft. Ieder lid van dat apparaat, weet, dat als dit apparaat verslaat, de grote massa van arbeiders met tanden en klauwen hon verscheuren zal. Ieder lid van dat terreurapparaat heeft voor zichzelf een stukje macht, een bevoorrechte positie en zijn leven te verdedigen. Hiervoor moordt hij een ieder, die de toestand hopeloos vindt en dit zegt, uit. In dienst hiervan heeft hij een angst onder de mensen gebracht, niet alleen voor de dood - de dood loert ook op het slagveld - maar voor de dood, die hij zijn slachtoffers toedeelt. Voor de martoldood in de concentratiekampen, angst voor het lot van familieleden en vrienden.

Hiervoor vechten nog de Duitse soldaten, hierdoor hebben de arbeiders in de verwoeste steden hun houlen nog niet uitgerooid.

Het lot, dat wij nu bijna vijf jaar onder de Duitse bezetting hebben, draagt de Duitse arbeider reeds meer dan tien jaar. Want ook vóór het uitbreken van de oorlog leed de Duitse arbeider gebrek, kreeg hij "kanonnen in plaats van boter", werkte hij aan het vervaardigen van de kanonnen, in

lange arbeidsdagen - voor een loon, waarvan hij slechts een schamel leven leidt. Kanonnen, die hij nu reeds jaren bedient, waarvoor en waardoor hij sterft.

Want hij bedient de wapens als een slaaf; hem is niet gevraagd, hoe hij erover dacht, uit zijn huis, van zijn familie weg te trekken naar het slagveld. Hem wordt ook niet gevraagd, hoe hij over het voortduren van de grote slachtpartij denkt - van hem wordt niet verwacht, dat hij het bijltje erbij neer zal leggen. Om hem dit te beletten, heeft zijn "vaderland" legers van S.S.-beulen, zwermen van politie en Himmler-schavuiten op de been. Om hem aan zijn "plicht" te herinneren, staan de vuurpelotons klaar, dag en nacht. Intussen zwerven zijn vrouw en kinderen ergens rond, zonder dak, zonder voedsel, zonder kleren, als ze niet onder het puin liggen.

Wij lezen in een illegaal blaadje, dat in vele steden van Rijn- en Ruhrgebied uit de ramen witte doeken hingen, bij het binnentrekken van de geallieerde legers. Ook lezen we, dat mensen langs de kant "Danke" riepen, om zo uit te spreken hun onbeschrijflijke verlichting, dat het bombarderen opgehouden, de hel van bloed en vuur voorbij is. Zij hebben zo genoeg van de fascistische heerschappij, zij hebben zo geleden onder de waanzin van de oorlog, dat een bezetting van de geallieerde legers hun voorkomt als een bevrijding uit de ergste nood. Misschien ook verwachtten zij van de geallieerde regeringen een democratisch bewind. Zeker hopen zij, dat hun familieleden in het soldatenpak zich hebben kunnen overgeven en nu in veilige krijgsgevangenschap zitten. Wie zal zeggen, wat in de murw geslagen, berooide, tot de dood vermoede Duitse arbeidersmassa omgaat, behalve dan, waar we wel zeker van kunnen zijn, een haat aan hen, die ze in deze ellende gestort, een wilde woede op de bedriegers, die geprofiteerd hebben van hun leed en met praatjes - voorzover het ging - met brutaal geweld, als het moest, hen in deze misere gehouden hebben.

Wel weten we, dat de Duitse arbeidersmassa gereed en bereid is, haar bouleh, die twaalf jaar lang hen belogen hebben, naar de koel te springen.

De duizenden Engelse en Amerikaanse soldaten, die binnen trekken in de Duitse steden, zijn ook slaven. Beter gekleed, beter gevoed, - zeker zolang ze soldaten zijn - en niet zo bloedig onderdrukt als de Duitse. Maar ook zij vechten op bevel, ook zij sterven, zonder dat hun gevraagd wordt of zij willen. Ook zij hebben te gehoorzamen, de kanonnen eerst te fabriceren en daarna de kanonnen te bedienen.

Ook de Engelse en Amerikaanse soldaten vechten voor een zaak, die niet de hunne is.

De oorlog, waarin van beide kanten honderdduizenden vallen, is de oorlog van het kapitaal, waarvoor de slaven sterven. Het kapitaal weet dat beter dan de arbeiders. Het kapitaal weet, dat er een risico aan verbonden is, de slavenlegers, die elkaar bevochten, bij elkaar te laten komen, als bezettingsleger (geallieerd) en verslagen burgerbevolking (Duitse arbeiders). Want hier staan mensen tegenover elkaar, die in hun gewone leven in grote trekken onder dezelfde omstandigheden leven. Zij werken in dezelfde soort fabrieken, zij hebben vaak hetzelfde vak, zij dragen hetzelfde lot.

In grote massa zijn zij beiden **ARBEIDERS!**

Wanneer het fascistisch regime verdwenen is, wanneer de oorlog ten einde is, **MOET DE HAAT VOORTDUREN!!**

Anders zou er voor de geallieerde overwinnaars - voor het Engels-Amerikaans kapitaal het gevaar bestaan, dat hun slaven ook aan hun parasieten bestaan een einde zouden maken.

Het eerste bevel, dat Montgomery zijn troepen gaf, nadat zij op Duitse bodem waren, was: **GEEN VERROEDERING MET DE DUITSE BURGERSBEVOLKING!!**

Is dat, omdat het geallieerde opperbevel bang is voor fascistische invloed op de eigen troepen?

Zij weten, dat van fascistische invloed geen sprake kan zijn. Zij weten, dat de Duitse arbeidersmassa het fascisme haat als de pest.

Maar zij weten ook, dat verbroedering internationaal het einde van hun macht betekent.

Dat verbroedering betekent, een tot machtsbewustzijn komen van de arbeidersklasse.

Dat verbroedering de grote massa's van werkslaven zal maken tot een **KLASSE** met het bewustzijn van te zijn:

é é n k l a s s e !

DE BEVRIJDING VAN DE ARBEIDERSKLASSE MOET HET WERK ZIJN VAN DE ARBEIDERS ZELF.

STEUNT ONS SOLIDARITEITS- EN PERSFONDS !!

SPARTACUS

Inf. Instituut Soc. Geschiedenis Keizersgracht 264 Amsterdam-C

Uitgave van de Communistenbond "SPARTACUS".

PROLETARIËRS ALLEER LANDE, VERENIGT U!

A. TUELE
HOORICHTEN

7 April 1945.

POLITIEK OVERZICHT.

De leiding van de Duitse fascistische partij heeft enige dagen geleden een manifest gericht aan alle functionarissen van de partij en van de staat. Hierin werd in de eerste plaats erop gewezen, dat "het uur der beproeving" aangebroken is. Iedereen moet op zijn plaats blijven en tot het uiterste verzet bieden. Wie zijn post verlaat, zonder dat hij door Hitler hiertoe gemachtigd is, zou als deserteur worden behandeld. Tot zover het manifest van de nationaal-socialistische partijleiding, dat in de gebruikelijke phrases gesteld is.

HET UUR DER BEPROEVING.

De revolutionaire arbeidersbeweging maakt slechts bij zeer zeldzame gelegenheden gebruik van de pathetische stijl. De realiteit van het proletarische leven van alle dag vertoont een zo opvallend contrast met de melodramatische phrases, die de klassetegenstander speciaal dan gebruikt, wanneer hij zijn ergste misdaden en zijn brutaalst bedrog wenst te camoufleren. In deze gevallen spreken de kapitalisten van het "historisch moment", van de "dagen der beslissing" en van het "uur der beproeving".

Wien's lichamelijke en geestelijke weerstandskracht groot genoeg is, om de redevooringen en geschriften en de plechtige manifesten en verklaringen van de fascistische en "democratische" imperialisten met aandacht en geduld te lezen, zal spoedig tot de ontdekking komen, dat zij met promoveren van dagen tot "dagen van het noodlot" meer dan verkwistend zijn, dat iedere verlogenheid, waarin de heersende klasse dank zij haar misdadige gedragslijn verkeert, als een dodelijk gevaar voor de "volksgezondheid" voorgesteld wordt.

Men moet niet trachten, ons ervan te overtuigen, dat deze valse plechtigheid en dit valse pathos slechts een eigenschap van de nationaal-socialisten is. Leugenaardigheid en vals pathos en het misbruiken van de taal zijn typische eigenschappen van het systeem der uitbuiting. De uitbuiters kan zich slechts zo lang handhaven als de uitgebuite meerderheid zich ook geestelijk laat onderdrukken, als deze meerderheid zich laat vergifigen door het onsmakelijke opium van pathos en frase.

In deze dagen, waarin de geallieerde

legerleiding haar soldaten ieder menselijk contact met hun Duitse klassegenoten verbiedt, waarin de soldaten van het Russisch leger bij Duitse arbeiders niet mogen worden ingekwartierd, herinneren wij ons de plechtige manifesten en verklaringen van

de geallieerde staatslieden. Wat is er nog overgebleven van de pathetische redevooringen en documenten, waarin aan alle volkeren der aarde met inbegrip van het Duitse een menswaardige toekomst beloofd werd? Bij miljoenen verien zij gedood of uit hun woonsteden verdreven. Een woestijn, een niemandsland, is op het punt te ontstaan tussen Oer en Rijn, tussen de Karpaten en de Oostenrijse Alpen. Onoverzienbare arbeiderskolonnes gaan op transport naar de arbeidskampen voor de zgn. wederopbouw. Aan de primitiefste instinkten van haat en wraak wordt er geappelleerd, tensinde een optreden tegen de overwonnen volkeren te motiveren, dat zich in geen enkel opzicht onderscheidt van het fascistisch barbaarsisme.

Stalin appelleert aan het "Oostenrijkse volk", om zich tegen Duitsland te keren. In dit appel staat geen woord over de Duitse arbeidersklasse, wordt niets gezegd over de proletarische solidariteit. Maar wij vinden in dit appel ook niets van het door de vroegere Comintern erkende recht van de arbeidersklasse van verschillende landen, om zich tot één verband aan te sluiten. Het kleine Oostenrijk was een misgeboorte van het vredesverdrag van St. Germain, dat de Comintern evenmin erkend heeft als het verdrag van Versailles. Al lang voordat er in Duitsland een Hitler-regering aan de macht was en het "zelfstandige" Oostenrijk door de o zo Oostenrijkse Heimwehr (burgerwacht) getyranniseerd werd, begrepen de Oostenrijkse arbeiders het als hun levenskwestie, hun eenheid met de arbeiders van het naburige Duitse Rijksgedebied te vinden. Toen heeft de Comintern terecht erop gewezen, dat de zgn. zelfstandigheid van Oostenrijk het typische product van een imperialistische politiek van "verdeel-en-heers" was.

De bezetting van Oostenrijk door het Hitler-fascisme was zonder twijfel eveneens een brute overweldiging. Deze imperialistische overweldiging ging vergezeld van een bloedige terreur tegen de arbeiders in het Rijk en in Oostenrijk. Niemand, die nog zijn gezond verstand bewaard heeft,